

ಹಡಿಹರೆಯದ ಕುಣ್ಣತ!

ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡೋದು ಬಿಟ್ಟಬಿಟ್ಟೆ ಮುಂದೆ ದಪ್ಪ ಆಗ್ತಾರಂತೆ, ನಿಜಾನಾ?!

■ ಡಾ.ಕೆ.ಎಸ್. ಪವಿತ್ರ

ಚಿತ್ರ: ರಂಜು ಹಿ

ನೃತ್ಯ ಕಲಿಯುತ್ತಲೇ ಪ್ರಚಾರಿಗಳು ಹಡಿಹರೆಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು-ಗುತ್ತಾರೆ. ನೃತ್ಯವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಗುರುವಿಗೆ ಬೇರೆ ಗುರುಗಳಿಗೆ, ಶಾಲೆಯ ಟೀಚರ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಿಗದ ಅನುಭವವೊಂದಿದೆ. ತರಗತಿಯಿಂದ ತರಗತಿಗೆ ಮುಕ್ಕಳು ಮುಂದುವರೆದಂತೆ. ಆ ಮುಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವುದು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಗುರುವಿಗೆ ತನ್ನ 6ನೇ ವರ್ಷದಿಂದ ನೃತ್ಯ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ಪ್ರಚಾರಣೆ ಕ್ಷಿಪ್ರ 16 ವರ್ಷದವರೆಗೆ, ಕೆಲವು ಬಾರಿ 22ರಿಂದ 23 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಅವಲೋಕಿಸುವ ಅಪೂರ್ವ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ, ಜೀವ್ಯಾಂತಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆ. ಮುಕ್ಕಳು ನೃತ್ಯ ಕಲಿಯುತ್ತಾ ದೊಡ್ಡವರಾಗುವುದು, ದೈಹಿಕ, -ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು -ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಬೆಳವಣಿಗಳನ್ನು

ಹೊಂದುವುದು 'ನೃತ್ಯ' ಎಂಬ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುವುದು ಸುಲಭ. ಜೆಗೆ ಕುಕೂಹಲಕರ್ಪಾ ಹೌದು.

ಹಡಿಹರೆಯ ಮುಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರುತ್ತದಪ್ಪೆ. ಹಾರೋನುಗಳು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕುಣ್ಣಿದಾಡತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ಕೋಪ-, ಉದ್ದೇಕಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಖಾಯಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ತೋಚುವಿದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೇಮದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೊರಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕೀಳರಿಮೆ ಕಾಡುವ ಸಮಯವಿದು. ಹುಡುಗಿಯರೇ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಕಲಿಯುವ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ (body image) ಬಗ್ಗೆನ ಮುಕ್ಕಳ 'ಚಿಂತೆ'ಗಳನ್ನು ನೃತ್ಯದ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ಎಷ್ಟೋ ನೃತ್ಯ ಕಲಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರು ಗಮನಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ— 'ಪ್ರಾರಂಭಿ